

[Ib Nørlund.]

sionsregering, som er fuld parthaver i de Parisaftaler, som er og bliver grundlaget for at sikre fred til Vietnams folk. Det ville være mere passende end at lade ambassadøren aflevere nye akkreditiver til Van Thieu, den bitreste fjende af disse aftaler, måske lige inden det er for sent.

Vi opfordrer også regeringen til f. eks. at udbygge ligelige forbindelser med Cuba ved ligesom Sverige og Norge at sende en ambassadør dertil i stedet for som nu en honorær konsul. Cuba har ambassade i Danmark, og der findes handelsforbindelser, som kan udvikles til stor gensidig gavn.

Det er utilfredsstillende kun at have så kort taletid, så mange som problemerne er. Det ville derfor være godt med flere debatter, som udenrigsministeren var inde på. Til gengæld håber jeg, at ministeren vil besvare mine spørgsmål, for det ville være noget nyt. Før var det bare som at kaste vand på en Guldberg.

Brusvang (CD):

På mit partis vegne vil jeg også indledningsvis sige tak for den omfattende redegørelse. Det vil sikkert ikke være nogen overraskelse for udenrigsministeren, når jeg lige peger på, at bemærkningerne om støtten til frihedsbevægelserne jo nok er et af de områder, hvor vi tager nogen afstand, og hvor vi ikke er helt så trygge.

Når det er sagt, kan jeg i øvrigt sige, at mit parti mener i det store og hele at kunne være enig i de linjer, der er trukket op i ministerens redegørelse.

Jeg vil også gerne, som andre har gjort det, give udtryk for en glæde over, at der på topmødet nåedes frem til et positivt resultat af de britiske genforhandlinger, men jeg vil gerne understrege et par vurderinger i denne forbindelse. Der har flere gange herhjemme været talt om, at det koster Danmark så og så meget, man har ligefrem talt om, at der var tale om en vis form for betaling. Det er nok muligt, at Danmark kommer til yde nogle flere millioner kroner, end vi måske ellers ville have gjort, men for mit parti at se er det i hvert fald en meget ringe ting i forhold til det politisk særdeles værdifulde, at der nu er en god chance for, at vi kan beholde Storbritannien som medlem.

Jeg vil godt på dette sted gøre en be-

mærkning om, at de synspunkter, som blev udtrykt af det konservative folkepartis ordfører for et øjeblik siden med henblik på spørgsmålet om en eventuel ny dansk folkeafstemning, er synspunkter, som deles af centrum-demokraterne.

Men jeg vil gerne frem til vurderingen af resultatet af genforhandlingen med England. Jeg vil gerne understrege, at det er vor vurdering, at det, der er sket, i virkeligheden er en retfærdighedshandling. Jeg kan ikke se rettere, end at den genforhandling, der har fundet sted, har fundet sted i overensstemmelse med et løfte, som man allerede gav briterne i forbindelse med optagesforhandlingerne. Det var altså en ganske rimelig ting, at disse forhandlinger fandt sted, og det var lykkeligt, at de kunne afsluttes med dette resultat.

Jeg skal ikke gå ind på den store emnekreds, som udenrigsministeren har berørt i sin redegørelse, men der er jo visse ting — vi interesserer os selvfølgelig for det hele — der i særlig grad har centrum-demokraternes interesse, og det er det atlantiske samarbejde, og det er det europæiske politiske samarbejde.

Først det atlantiske samarbejde. Vi deler ganske regeringens opfattelse, at et fortsat medlemskab af NATO er naturligt og nødvendigt. Men så vil jeg også godt benytte lejligheden til, når det er sagt, at understrege, at det har nogle konsekvenser. Det har den konsekvens, at man bør leve op til — og det bør altså alle de partier, som går ind for NATO-alliancen — at der i vort samfund skabes en større respekt om selve forsvarsopgaven, en respekt, som bør omfatte det personel, som skal udøve denne opgave, en respekt, som også bør være knyttet til den tjenesteuniform, som dette personel bærer, hvad enten det er befalingsmænd eller menige. Det er også en naturlig konsekvens, at har man den fordel, der nu engang ligger i NATO-alliancen, så må vi selvfølgelig også leve op til den forpligtelse, der følger heraf, det vil sige at bevilde de penge, som nu engang er nødvendige for, at vort medlemskab kan realiseres på dansk grund.

Uanset dette positive syn på vort medlemskab af NATO så ændrer det naturligvis ikke og påvirker ikke, at vi også har et positivt syn på de bestræbelser, der udfoldes på sikkerhedskonferencerne, på styrkeredukti-